

Dvi P.Nato dainavietiškos dainos

1957m. moksleivių at-ky stovykla

Sudiev, Ruseckai tu šlapiusias,
Sudiev ir laime man vienai -
Jau iš vandens manęs netrauksi
Ir negaivinsi amžinai.

Štai diena jau ir ta adyna,
kurią man reikia atsiskirt,
Akelės ašarom užtvino,

Baisu paskęst, baisu numirt.

Sudie , Arūnai, taškų dėde,
Berniokų tėve ir mama,
Kasryt mus apavei, ir rėdei,
Kad jaustumės tartum namie . . .

Sušukavai Kriaučiūnui plaukus,
Sadauskui iššveitei dantis,
Masažavai tu Gaškos taukus,
Suokei lopšinę per naktis.

Sudie, garbingas dvasios tėve,
Pripasakojai daug juokų,
Skutai nuo sąžinės mūs žievę,
Išgynei ožius į laukus . . .

Užgynei mums karvelio bučkį,
Ir "karą" patarei parduot,
Sakei, kai meilė ima busti,
nereikia būti dviem kartu.

Sudie ir Kleiza, komendantė,
Ausis užkimšęs švilpuku.

Mes griežėme ant tavęs dantį,
Kai tu užkimdamas šaukei.

Žadėjai mums bausmes didžiausias,
Palikt be valgio, vyt namo,
Praėjo viskas mums pro ausis
Tarytum graikiška gama . . .

Sudie, visi prie Spyglio kranto,
Sudie, ožkytės ir ožiai

Pasibaigė mums visos šventės,
Sudie, sudie, visiems gražiai.

Vasaros stovyklos daina 1958. VIII. 14

Net žalčiokai klauso ten prie samanų.
Spyglio ežerėly skamba jaunas juokas,
Kadugio viršūnė linksta nuo dainų.

Mes čia susirinkom vasaros stovyklon,
Pasidžiaugt jaunyste, sustiprėt dvasia.
Čia padiskutuojam, čia susipažįstam,
Čia per galvą košiam išvadas visas.

Turim komendantą, turim valdžią kietą,
Jie mus guldo kelia, maudo ežere,
Pusrytėlių kviečia ir patiekia pietus,
Tik neleidžia vaikščiot vėlai vakare.

O žvaigždėlės krinta, ir mėnulis šiepias,
Kaip nepaklajoti kvepiančiais laukais?
Susėst ant suolo ten po žalia liepa
Ir švelniais žodeliais tyliai pasikeist. . .

O kai reikės grįžti mums į savo miestą,
Ir palikt stovyklą, džiaugsmą ir draugus,
Liks tik atminimai, tokie skaidrūs, šviesūs,
Širdyje taip gera, miela ir smagu.

PASTABA: Atrodo, kad rašiau taikydams

"Jau ruduo atėjo" melodiją. Ta melodija dainuodavau ir "Niekur neišeisi, niekur iš laukų tu" - Kazio Inčiūros ir "Kas, kad samanota, bet sava lūšnelė" - Jono Matulio, klasės draugo eilėraščius.

Perrašyta 2002.V.9. REDFORD, MI USA

Ko žiogai nutilo, paukščių dainos trūko?

